

Albrechtsen (VS):

Jeg kan bare notere mig, at heller ikke hr. Arentoft kunne besvare det spørgsmål, jeg stillede, nemlig med hvilken moralsk ret hr. Arentoft og de øvrige borgerlige ordførere mener at kunne tvinge et menneske til at bære våben imod sin overbevisning, for uanset hvad man siger, er det det, man i øjeblikket gør. Jeg må så konstatere, at man altså ikke kan forklare, hvilken moralsk ret man mener at have til det. Det forstår jeg så vældig godt, at man ikke kan forklare det, men jeg synes, det var vigtigt her i debatten at få slået fast, at man står uden svar på det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Arentoft (KF):

Det hænder jo, at man ikke kan læse sin egen skrift, og det er netop det, der var tilfældet, for det dér vil jeg meget gerne svare på.

Når en mand bliver indkaldt til forsvaret, ved han, hvad han går ind til, og der må være noget galt heroppe, hvis han ikke på forhånd ved, at han skal lære at bruge våben. Derfor er det helt utroligt, at man – om jeg så må sige – ikke har vidst det på forhånd. Det må være svaret på det, hr. Albrechtsen spørger om. Den værnepligtige ved på forhånd, når han bliver indkaldt til militær værnepligt, at han skal lære at bruge våben, og hvis han ikke ønsker det – og den beslutning har 99,9 pct. truffet inden – kan han søge om at aftjene sin værnepligt som civil værnepligt. Jeg kan slet ikke fatte, at det kan være noget spørgsmål.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 159:

Forslag til folketingsbeslutning om aftaler om ambulancekørsel, brandberedskab m.v.

Af Albrechtsen (VS) m.fl.

(Fremsat 29/4 87).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Indenrigsministeren (Enggaard):**

Efter beslutningsforslaget skal aftalerne mellem de kommunale organisationer og de private selskaber om ambulancekørsel og om brandberedskab reguleres af hensyn til kommunale brugerinteresser. Det skal efter beslutningsforslaget ske på en række forskellige måder.

Kravene til brandberedskabet er i dag fastsat i brandloven. Her findes også regler om et statsligt tilsyn. Det er regeringens opfattelse, at der ikke er problemer med at sikre beredskabets kvalitet og effektivitet. Der er dermed heller ikke behov for, at lovgivningsmagten nøjere regulerer kommunernes muligheder for kontrol og indflydelse i selskaberne. Det er Statens Brandinspektion, der fører tilsyn med, at den aftale, som kommunen indgår med et privat brandvæsen, nu også giver sikkerhed for, at rednings- og slukningsarbejdet kan foregå på en betryggende måde i den enkelte kommune. F.eks. fastsætter Statens Brandinspektion beredskabet på hver enkelt brandstation, så der overalt i landet kan møde en førsteudrykning af en bestemt størrelse inden for en nærmere fastsat tid.

Der er også løbende kontrol med beredskabets kvalitet og effektivitet. I det daglige forestås kontrollen af den stedlige brandinspektør og Statens Brandinspektion, og endelig kan Justitsministeriets brandråd foretage inspektioner.

For ambulancebetjeningen er der ikke centralt fastsatte standarder og normer. Det spørgsmål har tidligere været drøftet her i Folketinget, og det er fortsat regeringens opfattelse, at tilrettelæggelsen af ambulancebetjeningen er en amtskommunal opgave og dermed et amtskommunalt ansvar på samme måde som tilrettelæggelsen af sygehusbehandlingen. Opgaven bliver løst mest effektivt, hvis amtskommunerne har frihed til at